

DISCLAIMER



Onafhankelijke informatie is niet gratis. Het NTvG investeert veel geld om het hoge niveau van haar artikelen te waarborgen, door een proces van peer-review en redactievoering. Het NTvG kan alleen bestaan als er voldoende betaalde abonnementen zijn. Het is niet de bedoeling dat onze artikelen worden verspreid zonder betaling. Wij rekenen op uw medewerking.

Kiezen tussen archaisch papier of digitale wurggreep?

Yvo Smulders

In dit nummer vertelt Daan Marselis over de wereld van en achter het epd, het elektronische patiëntendossier ([C4312](#)). Zijn artikel stemt niet vrolijk: klagende artsen en de dreiging van slechtere zorg, veroorzaakt door iets waar je ook nog diep voor in de buidel moet tasten.

Zelf werk ik nu een paar jaar met een epd. Voordien hadden we papieren mappen, die vaak kwijt waren en vol onontcijferbare hiërogliefen van collega's stonden. Bovendien wisten specialisten nauwelijks van elkaar wat ze deden. Iedereen snakte naar beter. De epd's vallen tegen omdat ze extreem complex en gebruiksonvriendelijk zijn. Dit komt onder meer doordat ze niet alleen medische, maar ook administratieve en financiële doelen dienen. Onder impulsen van het zogenaamde 'middle management' zijn deze doelen doorgeschoten in hyperregulatie en aansprakelijkheidsparanoïdie. Niemand is daarvoor persoonlijk verantwoordelijk, het is een gevolg van een – in dit opzicht – vrij monsterlijke tijdgeest. In het papieren tijdperk had je weinig last van wat men allemaal eiste. Niemand keek mee, je krabbelde wat op en liet de managers in hun sop gaarkoken. Nu we eindelijk hanteerbaar zijn geworden, blokkeren processen domweg als je niet precies doet wat het systeem eist. Daarbij neemt het aantal muiskliks voor een simpele handeling soms mythische proporties aan – ik telde recentelijk bijna 40 kliks voor het aanvragen van beenmergonderzoek. Door de epd's ontstaat er een 'computer says no'-cultuur op de werkvloer, wat een vreselijke ontwikkeling is. Toch wil ik niet terug naar papier. Dokters en verpleegkundigen kunnen via epd's veel beter van elkaar zien wat ze denken en doen en in veel opzichten maken ze de zorg veiliger. Maar zoals het nu gaat is niet goed. We maken elkaar gek met overcomplexen systemen en inflexibiliteit in de omgang daarmee. Zo houden we elkaar in een digitale wurggreep, die ons bijna de adem beneemt.

– y.smulders@ntvg.nl